

Forslag til folketingsbeslutning om at ændre Justitsministeriets behandling af ansøgninger om dansk indfødsret.

(Beslutningsforslag nr. B 158).

Den første sag på dagsordenen var:

1) Forespørgsel nr. F 45:

Forespørgsel til undervisningsministeren:

»Hvad agter regeringen at foretage sig for at forbedre de unges kundskaber i de kulturbærende fag historie, geografi, dansk og kristendomskundskab?«

Af Frank Dahlgaard (UP).

(Forespørgslen anmeldt 14/3 2000. Fremme af forespørgslen vedtaget 17/3 2000).

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse vil blive udsat til tirsdag den 9. maj 2000.

Begrundelse

Frank Dahlgaard (UP):

Baggrunden for den forespørgsel, vi har i dag, er de nye og stadige oplysninger, der kommer frem om de ringe kundskaber, som de unge både i folkeskolen og i ungdomsuddannelserne og videre har i dannelsesfagene, de kulturbærende fag. Her tænker jeg på historie, geografi, kristendom og dansk, og det er den del af danskfaget, som ikke drejer sig om at kunne stave og skrive, men om at have kendskab til dansk litteratur og forfatterne og deres baggrund og de perioder, hvor tingene er blevet til.

Dagbladet Jyllands-Posten havde i begyndelsen af marts en test om historie, som viste et, synes jeg, rystende ringe kendskab til helt konkrete begivenheder og deres betydning i den danske historie: Hvad står 1864 for? Hvornår fandt den danske besættelse sted? Hvad står den 5. maj for? Sådanne ting, som det for den generation, som jeg tilhører, er fuldstændig naturligt at man kender, er fremmed for mange af de unge, og dermed bliver de kulturelle analfabeter og uden den dannelse og uden de rødder, som de ældre generationer har. Det er et kæmpemæssigt problem. Kender man ikke fortiden, forstår man heller ikke sin egen tid.

Det er vigtigt, at der i uddannelsessystemet, hvad enten det er folkeskolen eller handelsskoler og tekniske skoler eller gymnasier, er en viden, en uddannelse og en undervisning på disse kulturbærende områder, som gør, at de unge har en ballast, har et overblik, har nogle kundskaber og en viden ikke bare på det historiske område, men også i geografi.

Vi lever jo i en international verden, hvor det er vigtigere end nogen sinde at have kendskab til steder, byer, lande, floder, bjergkæder osv., for disse betegnelser fløjter jo hele tiden rundt i de elektroniske og i de skrevne medier, og aner man ikke, hvad de står for, så aner man ikke ret meget, og så bliver man sammen med manglende historiekundskaber og kundskaber i øvrigt, også på kristendomsområdet, et let offer for påstande og demagogiske argumentationer.

Der er behov for en opstramning og en styrkelse af disse fag, og det er baggrunden for denne forespørgsel.

Besvarelse

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Indledningsvis vil jeg gerne understrege, at jeg ikke har samme udgangspunkt som hr. Frank Dahlgaard. Alene besvarelsen af forespørgslen kunne jo indikere, at jeg tilslutter mig det synspunkt, som ikke tydeligt udtales, men som dog synes at være et grundlag for det, nemlig at de unges kundskaber i de fag, hr. Frank Dahlgaard betegner som kulturbærende, ikke er tilfredsstillende, som der jo også blev redegjort for her i indledningen. Det synspunkt deler jeg ikke.

Jeg mener faktisk, at langt de fleste unge klarer sig ganske godt. De er ganske velorienterede på en lang række områder. Jeg ser også mange unge, som er kulturelt velbevandrede, og som forstår at udnytte de mange kulturelle tilbud, som vores samfund stiller til rådighed.

De unges alsidige interesser kommer ikke ud af den blå luft; de kommer fra vores uddannelsessystem og fra de mange øvrige tilbud, som de unge deltager i. Og jeg ser derfor heller ikke nogen grund til at anlægge de professionelle pessimistiske betragtninger, som dog synes at være populære i ganske mange kredse.

Men det er jo ikke det samme som at sige, at der ikke er grund til at forbedre og fortsat kvalitetsudvikle grundskolen og ungdomsuddannelserne. Det er der naturligvis. Og regeringen